

Jiří Valášek – scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Štěpán Dřevo, Klára Martinová, Vilém Míka, Sofia Mullender, Adam Pánek a Vojtěch Slabý z Gymnázia Soběslav

Vstup č. 1:

Jiří Valášek se narodil za hospodářské krize v roce 1931 v Rakovníku. S rodinou bydleli v jedné místnosti a museli sdílet společnou postel. O osm let později začala druhá světová válka.

Pamětník (4,02-4,21)

Moje dětství bylo za války, byl hlad až to dřelo, nebylo co jíst, všechno bylo po válce na poukaz.

Vstup č. 2:

Původně se chtěl stát truhlářem, ale nakonec nastoupil do Školy důstojnického dorostu. O tom, že se stal vojákem, rozhodlo osudové setkání s olympijským vítězem Emilem Zátopkem, který straně pomáhal při náboru.

Pamětník (31,03-31,12)

Říkal "Klucí, já vám radím vstupte do armády, protože máte tolik možností."

Vstup č. 3:

V 50 letech čekalo Jiřího Valáška další osudové setkání. Spolu s vojáky hlídal během cyklistického závodu míru Praha-Varšava, aby diváci neskákali do cesty. Poznal zde svou manželku, se kterou byl celý život.

Pamětník (42,11-42,31)

A tahleta vokatá holka, ta mi tam dělala takový neplechý že jsem ji musel umravňovat ať furt nelítá do cesty, až jsem se do ní zamiloval a stala se mou ženou. Tak to byly krásný padesátý leta.

Vstup č. 4:

V roce 1967 se stal Jiří Valášek důstojníkem posádky v Kašperských Horách. Během srpnové okupace v roce 1968 se zachoval velmi statečně, když odmítl vpustit do města sovětské tanky, kterým velel generál Štěpanjuk.

Pamětník (57:58-58:23)

Tak jsme se pozdravili, já říkám hale, manželka mě dělala tlumočnici. Tady velím já sem nepudeš. Prvně řek já nejdu válčit, já se jdu domluvit, tak jsme se domluvili, že ho zavedu na střelnici Ždánov.

Vstup č. 5:

Někteří důstojníci raději po roce 1968 emigrovali.

Pamětník (1:23:02 – 1:23:26)

A protože jsem to znal ty hranice a věděl jsem kde, přišli za mou, jestli je převedu přes hranice. Říkám beze všeho. Ale já bych nikdy nezradil republiku. Už ne jenom kvůli rodině, ale kvůli tomu že jsem vlastenec.

Vstup č. 6:

Jiřího Valáška před vyloučením z armády zachránil přestup na vojenskou seismologickou stanici.

Jiří Valášek se vždy snažil pomáhat svým bližním, chovat se k ostatním s respektem a úctou a přes všechny překážky a zkoušky v jeho životě se z něj stal milující a úžasný člověk. Velmi se zajímá o dění v naší zemi a vždy zachovává svůj vlastenecký postoj. Co by tedy vzkázal mladé generaci?

Pamětník (1:42:02 – 1:42:15)

Aby si hodně a poctivě prostudovali dějiny, aby se neopakovaly.